

Η ΝΥΜΦΑΣΙΑ (ΓΡΑΝΙΤΣΑ)
ΚΑΙ
ΟΙ ΝΥΜΦΑΣΙΟΙ (ΓΡΑΝΙΤΣΙΩΤΕΣ)
ΣΤΑ ΕΝΔΟΞΑ ΚΑΙ ΗΡΩΪΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΤΟΥ 1821

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΥΜΦΑΣΙΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΤΟΥΣ 2023

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Κυριάκος (Άκης) Τρ. Παναγόπουλος - Πρόεδρος
Τριαντάφυλλος Κωσταρέλος - Αντιπρόεδρος
Παρασκευή (Βούλα) Ζαχαροδήμου - Γραμματέας
Ευστάθιος Παναγόπουλος - Ταμίας
Αθανάσιος Αθανασιάδης - Μέλος
Φίλιππος Παναγόπουλος - Μέλος
Δημήτριος (Άκης) Αθανασιάδης - Μέλος

*«Η Αγάπη για την Νυμφασιά μας ενώνει
και μας οδηγεί»*

**Επιμέλεια και Υπεύθυνος
Ύλης, Εικόνων και Κειμένων Ημερολογίου:
Δημήτριος Κωνσταντίνου Κεφάλας,
τον οποίο ευχαριστούμε θερμά!**

Αγαπητοί, απανταχού της γης, Συμπαιριώτες, Νυμφάσιοι!

Στη νέα εποχή της παγκοσμιοποίησης όλα αλλοτριώνονται, ισοπεδώνονται και ομογενοποιούνται στο βωμό σκοπιμοτήτων και στοχεύσεων. Σε αυτά, λοιπόν, τα χρόνια, οι αρχέγονες και οι πανανθρώπινες έννοιες και οι αξίες της Θρησκείας, της Πατρίδας και της Οικογένειας, με κάθε τρόπο, αμφισβητούνται, λοιδωρούνται, απαξιώνονται και πολεμώνται όσο τίποτε άλλο και ποτέ άλλοτε! Για τους λόγους αυτούς, η ιστορία μας, οι αξίες μας, οι παραδόσεις μας, οι μνήμες και ο σεβασμός στους προπάτορες προγόνους μας, στους αγώνες τους και στις δυσίες τους, σήμερα, έχουν και αποκτούν ακόμα μεγαλύτερη σημασία και αξία!

Όλα αυτά, που συναποτελούν το ένδοξο και αιματοβαμμένο από τα αίματα των προπατόρων μας, ιστορικό παρελθόν, μας καλούν να παραμείνουμε, με ευγνωμοσύνη, πιστοί, γενναίοι, άφοβοι και όρθιοι, ακοίμητοι φρουροί, στις αιώνιες και άπαρτες επάλξεις της υπεράσπισης και της προάσπισης των ιδεωδών, των ιδανικών και των αξιών του πανάρχαιου έθνους μας και του λαού μας!

Επίσης, μας καλούν να μεταλαμπαδεύσουμε και εμείς, με την σειρά μας, στις επόμενες γεννεές, όλα εκείνα τα αγωνιστικά, πνευματικά και αξιακά στοιχεία, τα οποία δημιούργησαν, στερέωσαν, δόξασαν και κράτησαν ζωντανή την Ελληνική πατρίδα και το έθνος μας, στο διάβα των αιώνων, μέχρι και σήμερα.

Ένδοξοι Αγωνιστές, δεν σας ξεχνούμε και συνεχίζουμε τον ευλογημένο αγώνα σας, ακολουθώντας το φωτεινό παράδειγμά σας, έχοντας χρέος για αυτό, όχι μόνο προς αυτούς που πέρασαν και έφυγαν, αλλά και προς τους ζωντανούς και κυρίως προς τους αγέννητους, ακόμα, που, όμως, θα έλθουν μετά από εμάς.

Συμπαιριώτες, Νυμφάσιοι, εάν θέλουμε να συνεχίσουμε να υπάρχουμε ως Έλληνες, ως Έθνος και ως Πατρίδα, πρέπει να θυμόμαστε και να τιμούμε τις ρίζες μας, τις καταβολές, τα όσια, τα ιερά και την ιστορία μας, μαζί και όλους εκείνους που αγωνίστηκαν για την προάσπισή τους και θυσιάστηκαν για όλους εμάς.

Ευχόμαστε, ολόθερμα και ολόψυχα, το νέο έτος 2023 να είναι καλό, ευτυχές, δημιουργικό και ευλογημένο, με υγεία, για εσάς και τις οικογένειές σας.

Χαρά Θεού στα σπίτια σας!
Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης
(Ο Γέρος του Μοριά)

Η ΒΑΡΔΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΝΙΤΣΙΩΤΩΝ

«Οι Γρανιτσιώται είχαν την βάρδιά των πάντοτε επάνω εις το ειρημένον βουνόν Αγγελόκαστρον. Το βουνόν τούτο είναι υψηλόν και μυτερόν και κατά την κορυφήν του έχει ερείπια Ελληνικού κτιρίου, έχει δε και νεώτερα των Βενετών. Βλέπει μακράν τον κάμπον όλον του Ντάρρα και τα πέριξ και προσέτι βλέπει και τον δημόσιον δρόμον, τον ερχόμενον από την Τριπολιτσάν και το Λεβίδι. Από αυτήν την κορυφήν του βουνού οι φύλακες των Γρανιτσιωτών έδιδαν εν γένει είδησιν εις τους Έλληνες διά σημείων καπνού και τουφεκισμών δια να φεύγουν οσάκις έβλεπαν Τούρκους ερχόμενους εις τα μέρη εκείνα. Η σκοπιά αυτή υπήρχε πατροπαράδοτος εις τους Γρανιτσιώτες».

(Φωτάκου Απομνημονεύματα)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΚΡΕΜΜΥΔΙΟΥ (1825)

«Μεταξύ των σκοτωμένων εις την μάχην Ελλήνων, ήσαν και πολλοί π्लाκωμένοι με τα πτώματα και εκαμώνοντο, τάχα, ότι και αυτοί ήσαν νεκροί, έως να ήλθη η νύκτα και να φύγουν εκείθεν. Ο δε Θεοδωράκης Στραβογιάννης ή Γκαβογιάννης από το χωρίον Γρανίτσα, το οποίον κείται κοντά εις την Βυτίναν και αυτός εκαμώθη τον σκοτωμένον και οι Τούρκοι του έκοψαν τα αυτιά και ένεκα τούτου, έκτοτε, τον ονόμαζαν Κοτσαύτην. Τότε οι Άραβες του Ιμπραήμ, αντί να κόβουν κεφάλια, έκοβαν τα αυτιά των σκοτωμένων, τα έφερναν εις τον Πασάν και ελάμβανον μπαξίσι».

[Φωτάκου Απομνημονεύματα]

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28

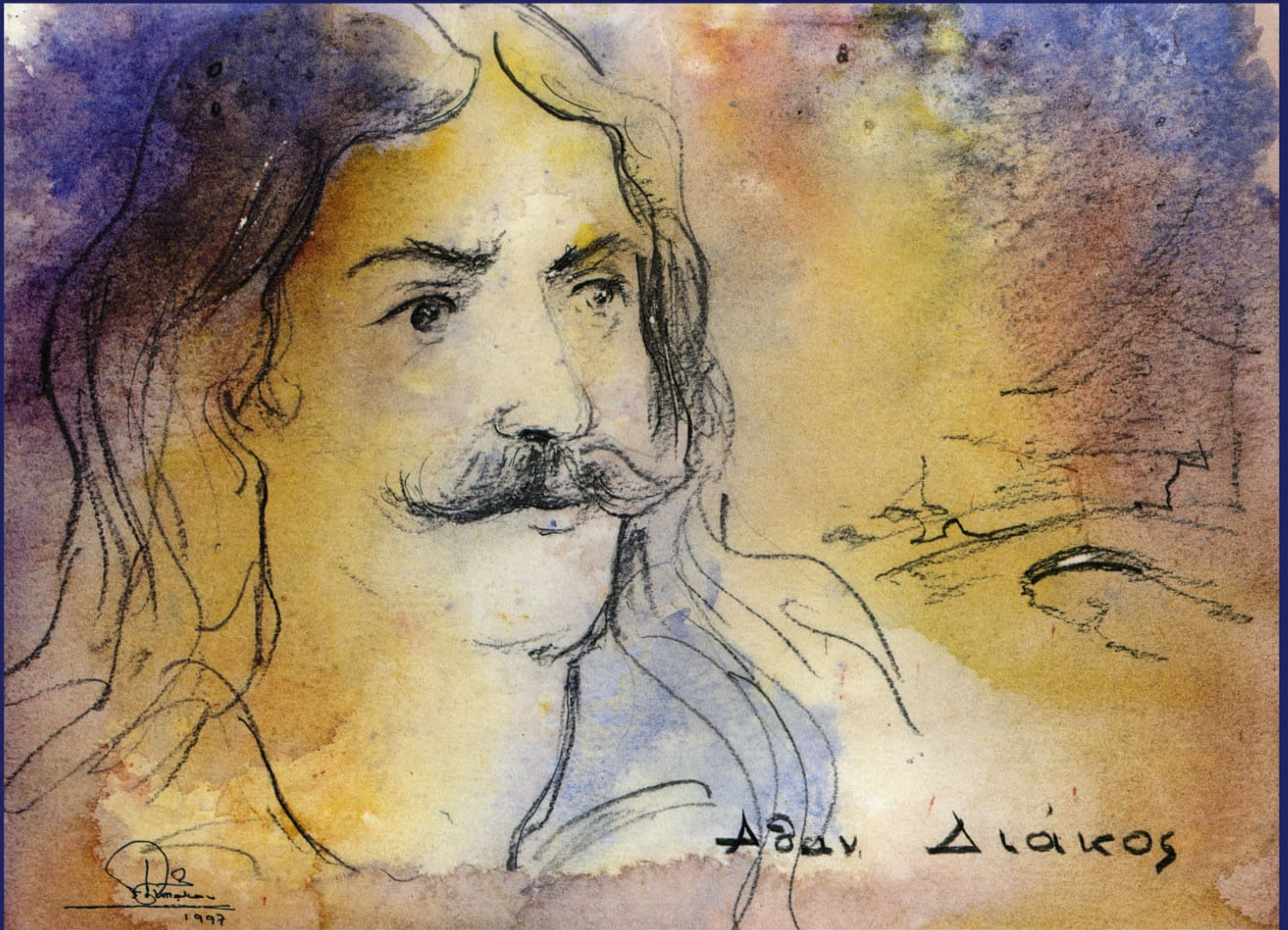
Η ΣΚΑΛΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΤΖΙΑΟΥΡΗ

«Ο Δημήτριος Καρατζιαούρης ή Γεωργιάδης, πρόγονος του αείμνηστου στρατηγού Ευστάθιου Γεωργιάδη, πρώτου Προέδρου του Εκπολιτιστικού Συλλόγου των Απανταχού Νυμφασίων «Η Αγία Τριάς» και ευεργέτης του χωριού, ευρισκόμενος κάποτε στη θέση Πογωνή, μαζί με τον γιό, του, προσπαθούσαν να κατέλθουν σε ένα απόκρημνο μέρος του Κότρωνα, φορτωμένοι ο καθένας από ένα μικρό σακί κριθάρι, για να τα αποκρύψουν. Δύο Τούρκοι είχαν ενέδρα σε υψηλό σημείο της περιοχής και προσπάθησαν να τους αιφνιδιάσουν, όμως ο πατέρας, με ένα απότομο και αιφνίδιο πήδημα, ενώ οι Τούρκοι ευρίσκοντο ο ένας πλησίον του άλλου, τους έσπρωξε με δύναμη προς τον γκρεμό, οι οποίοι, καταπεσόντες εις το χάος, έγιναν κυριολεκτικά κομμάτια».

(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΜΑΡΤΙΟΣ

Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Ο ΚΟΤΡΩΝΑΣ

«Ο Κότρωνας, κατά τους μελανούς και σκοτεινούς χρόνους της δουλείας, υπήρξε το ασφαλές καταφύγιον των Γρανιτσιωτών. Τούτο καταφαίνεται όχι μόνον εκ των πιστών μαρτυριών των εντίμων γερόντων, αλλή και εκ των, ήδη, υπάρχόντων Ταμπουριών, δηλαδή, κτισμένων διά λίθων και δοκών από πρίνους, οχυρωμένων δύσβατων και απρόσιτων σπηλαιών.

Εις το Αθωνάκι, οι συμπατριώτες μας εσύναζον τας οικογενείας των, ίνα μη γίνουν θύματα των ασηλάχνων Τούρκων. Εκεί έζων τρώγοντες μόνον ολίγον κρίθινον άρτον ή, εν ελλείψει τούτου, βελάνια, ουχί και σπανίως μένοντες και πολλάς ημέρας νηστικοί. Εντός του Αθωνακίου, ο Παναγιώτης Κουντάνης υπήρχε ο μόνος άνδρας προς άμυνα και διαφύλαξη των γυναικοπαίδων».

(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Η ΜΑΧΗ ΣΤΑ ΤΡΙΚΟΡΦΑ (1825)

«Ο Ιμπραήμ μπαίνοντας στη Τρίπολη την κατέστησε ορμητήριο για τις μετέπειτα επιχειρήσεις του στις επαρχίες του Μοριά. Όπου περνούσε, φωτιά και σίδερο, τίποτα δεν μπορούσε να τον αναχαιτίσει, γι' αυτό ο Κολλοκοτρώνης οχυρώνεται στα Τρίκορφα με 3.000 στρατιώτες, μεταξύ των οποίων συμμετείχαν οι Βυτιναίοι, υπό τον Νικόλαο Ταμπακόπουλο, οι Μαγουλιανίτες με τον οπλαρχηγό Κοσμόπουλο, οι Λαγκαδινοί, οι Βαητετσιώτες, οι Λασταίοι, υπό τον Δάνεση, ο Παπαγεωργάκης από το Μοναστηράκι, με τους συμπατριώτες του και οι Γρανιτσιώτες, υπό τον Ιωάννη Λυμπερόπουλο».

(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΜΑΪΟΣ

Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

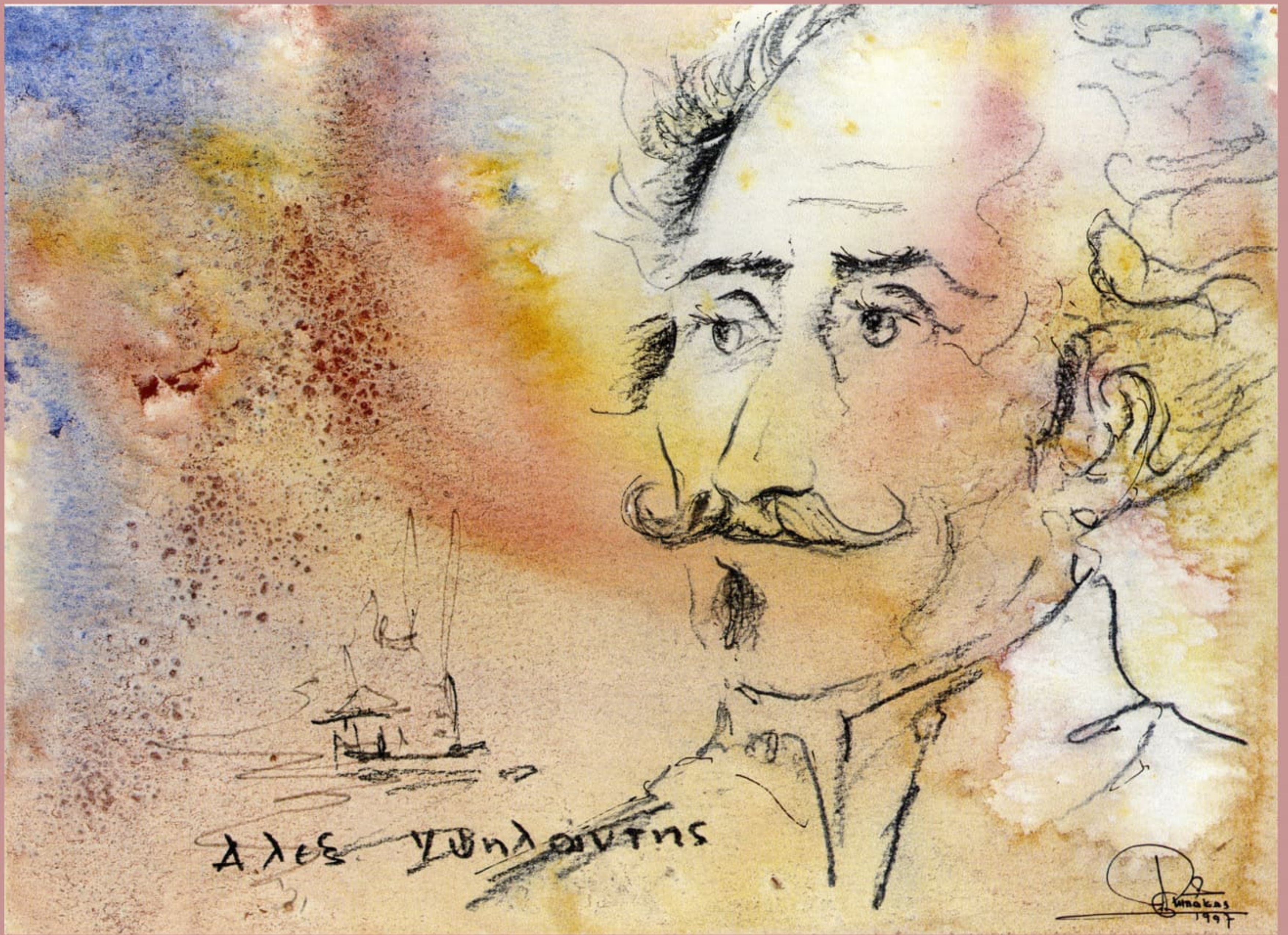
Ο ΖΑΛΟΓΓΟΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

«Οι Τούρκοι κατεδίωξαν τούς φεύγοντας εντοπίους και άηλους, Βυτιναίους, προς Πογωνή, όπου είναι οι βράχοι και εσκότωσαν τον Πέτρον Λιάρον, την δε νύμφην του, Ανδρίκαιναν, θέλουνσαν να φύγη και να σωθή με το παιδί της, που το είχεν εις την νάκαν, την κατεδίωξαν και επειδή είδεν ότι θα πέσει αιχμάλωτος, το μεν παιδί της αφήκεν εις το χείλος του βράχου, αύτη δε έτρεχεν να πέσει κατά των βράχων. Ο πλησιέστερος Τούρκος εφώναζε και χειρονόμει δια να την εμποδίσει, αλλή αύτη εγύρισε, τον είδε και αφού, το πρώτον, τον εμούντζωσεν, έπειτα ώρμησε και εγκρεμίσθη κατά τον βράχον, τον λεγόμενον ΚΟΤΡΩΝΑΝ. Ο τόπος ούτος, έκτοτε, έγινε το Ζάλογγο της περιοχής».

(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΙΟΥΝΙΟΣ

Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Η ΜΑΧΗΣΤΗ ΣΤΡΑΒΟΣΤΟΜΗ

«Όταν οι Τούρκοι, με αρχηγό το Μπεόπουλο, κτυπηθήκανε στη Λάστα, σκόρπισαν περίφοβοι, όπου μπορούσε ο καθένας να σωθεί. Οι περισσότεροι από αυτούς έκοψαν τον κατήφορο προς Γλογοβίτσα για να ανηφορίσουν προς την Γρανίτσα.

Οι Γρανιτσιώτες προκατέλαβαν την θέση Στραβόστομη, όπου, τότε, ήτο δύσβατο μονοπάτι. Οι Τούρκοι, κάθιδροι και αποκαμωμένοι, από τον φόβο και την κούραση, έπεσαν στην ενέδρα αυτή και οι Γρανιτσιώτες εφόνευσαν περί τους εκατόν.

Η περιλάλητη αυτή επιτυχία των συμπατριωτών μας παραδόθηκε σε εμάς, αφ' ενός από την αξιόπιστη αφήγηση των γερόντων που επί πολλά χρόνια εβίωσαν στην Πογωνή ως κτηνοτρόφοι και κυρίως από τον Γέρο Τρύφωνα Ζούπα (Παλούκο) και αφ' ετέρου από τα γραφόμενα της τότε εφημερίδας, υπό τον τίτλο «Γενική Εφημερίς της Ελλάδος», υπό ημερομηνίαν, 4η Μαΐου έως 22α Σεπτεμβρίου 1826».

(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΙΟΥΛΙΟΣ

Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Ο ΙΜΠΡΑΗΜ ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΡΑΝΙΤΣΑ

«Ο δε Ιμπραήμ διέταξε και το σώμα από Τούρκους Μοραΐτας να υπάγει εις Βυτίνα διά του στενού δρόμου, όστις φέρει εις το Κοκκινοσπήλιο και το Λαγόφτι και εκείθεν να καταβούν εις τον δημόσιον δρόμον και αντίκρυ του χωρίου Γρανίτσα. Όταν δε οι Τούρκοι έφθασαν εκεί, οι κάτοικοι του χωρίου ήσαν εις την εκκλησίαν, διότι ήτο Κυριακή αυγή. Η δε βάρδια των Γρανιτσιωτών από το βουνόν Αγγελόκαστρον, είδε τους Τούρκους ερχομένους από τον δρόμον του Νούδημου και δια τουφεκισμού και φωνών, έδωκε την είδησιν και ούτως ο ιερεύς αφήκεν την λειτουργίαν και επέρασαν αντίκρυ εις το Μοναστήριον της Κερνίτσας. Οι δε Τούρκοι, αφού έκαυσαν την εκκλησίαν και εφόνευσαν και δύο-τρεις Αργείους, οι οποίοι έτυχαν τότε εκεί πωλούντες τσαρούχια, ανεχώρησαν».

(Φωτάκου Απομνημονεύματα)

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

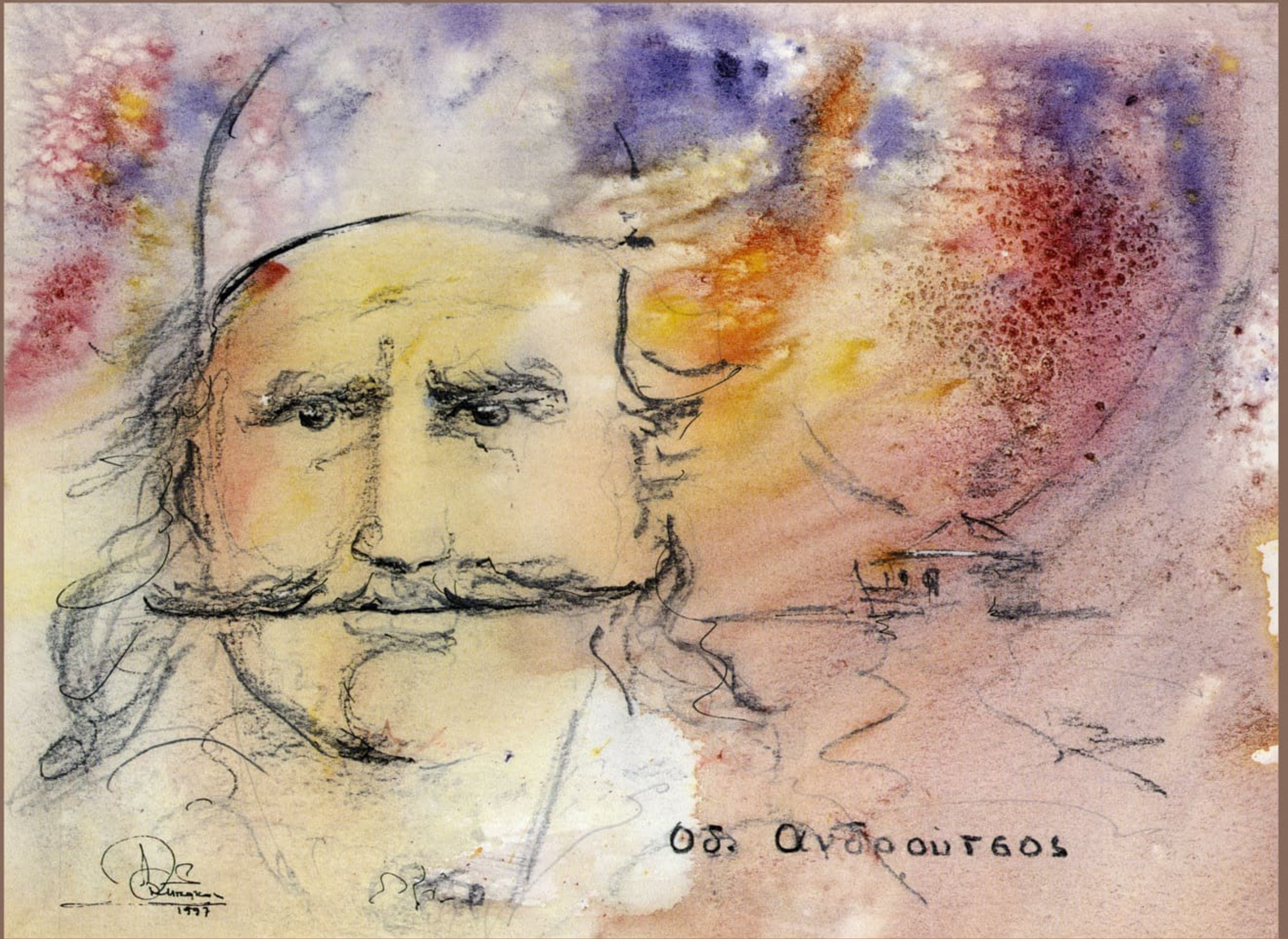

Η ΒΡΥΣΟΥΛΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΩΤΗΡΑ

«Ήταν αδιαπέραστη από θεόρατα σπαρτά, που ήταν ολόκληρα δέντρα, σε αυτό το μέρος που κατά τους κατατρεγμούς κρυβόντανε πολλοί κάτοικοι του χωριού και ιδίως από τον πέρα μαχαλά. Ένας πρόγονος, ονόματι Κεφάλης Βασίλειος, καθώς οι Τούρκοι τον κυνήγησαν, διέφυγε στις απόκρημνες τοποθεσίες και έφτασε στις Τζιαβάραινας το γεφύρι, το οποίο δεν υπήρχε τότε και προσπάθησε να περάσει το ποτάμι, που είχε πολύ νερό, για να φθάσει στην Σφυρίδα ή στο Μοναστήρι της Κερνίτσας. Ο Κεφάλης οχυρώθηκε στην όχθη του ποταμιού και σκοπεύσας με το καριοφύλι του, σκότωσε τον Τούρκο, τον οποίον λαφυραγώγησε και εν συνεχεία έφθασε στη Μονή Κερνίτσας, όπου αφηγήθηκε στους καλογήρους τα συμβάντα».
(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

ΤΟ ΚΟΥΡΝΟΚΟΡΦΑΔΟ

«Ο Μήτρος Γιαννημάρας ή Γιαμάρας, όταν ήταν νιόπαντρος, τα λίγα προικιά που είχε πάρει από την γυναίκα του, Σταθού, για τον φόβο των Τούρκων, τα είχε κρύψει εις ένα μέρος της Πογωνής που λεγότανε Κουρνοκόρφαδο. Ένας Τούρκος που είχε αποκοπεί από την ομάδα του, τυχαίως, ανακάλυψε τα αποκρυβέντα και όσα μπόρεσε τα έκοψε στον ώμο του και έσπευσε προς συνάντηση των συντρόφων του, στη Βυτίνα. Ο Μήτρος, μόλις είδε τον Τούρκο φεύγοντα μόνο του, έτρεξε να τον προλάβει, αλλή ο Τούρκος τον αντελήφθη και του επετέθη. Προ του κινδύνου αυτού, ο Μήτρος τράβηξε από το σελάχι του την κουμπούρα, εσκόπευσε τον επιτεθέντα Τουρκαλή και πίεσε την σκανδάλη και ο Τούρκος έπεσε νεκρός. Το σπουδαίο ήταν ότι στην κουμπούρα του ο Μήτρος, αντί για βόλι, είχε τοποθετήσει το κεφάλι από ένα αηλογόκαρφο».

(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

Η ΜΑΧΗ ΣΤΟΝ ΚΑΚΟΝΙΚΟΛΑ

«Ο Δήμος Κολλοκοτρώνης με 300 αγωνιστές από το Αρκουδόρεμα και την Αλωνίσταινα, στους οποίους προστέθηκαν 100 Βυτιναίοι, 50 Γρανιτσιώτες και άλλοι τινές από τα χωριά Καμενίτσα – Αγρίδι – Λάστα, προκατέλαβαν την στενοπορία Λαγγάδας, στην είσοδο κοντά στον Άγιο Νικόλα (Κακονικόλα) και την οχύρωσαν με ισχυρά ταμπούρια, αφού προηγουμένως είχαν αξιοποιήσει και το Φράγκικο Φρούριο Αγγελόκαστρο (Μύτικα), για στήριγμα, σε περίπτωση ανάγκης για υποχώρηση. Ο εχθρός πέφτει στην ενέδρα αιφνιδιασμένος, όπου παθαίνει μεγάλη φθορά, υποχωρεί, ανασυντάσσεται με τεράστια δύναμη, επιτίθεται εναντίον των οχυρωμένων και επαγίδευσε τους Έλληνες και, δυστυχώς, έπεσαν όλοι στον τόπο όπου σήμερα ονομάζεται «Μνήματα», διότι εκεί άφησαν τα πτώματά τους».
(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Η ΤΡΥΠΑ ΤΗΣ «ΚΟΥΖΩΣ»

«Σε μία απότομη και βραχώδη πηλαγιά από την Γλογοβίτσα, απέναντι και κάτω και δυτικά από το μαντρί του Γέρο Τρύφωνα (Τούκα) εις κάτω Πογωνή, βρίσκεται μικρή σπηλιά, την οποίαν, με μεγάλη δυσκολία και προφύλαξη, μπορεί κανείς να πλησιάσει και να μπει μέσα, εάν δεν κρεμαστεί με σχοινί, όπως έκαναν τότε οι πρόγονοι που κατεδιώκοντο από τους Τούρκους. Η σπηλιά αυτή ονομάζεται της «Κουζώσ» η τρύπα, διότι εκεί, επί Τουρκοκρατίας, μία χήρα, ονόματι Αικατερίνη Μπεχτζή, βρήκε οικτρό θάνατο, μαζί με τον Τουρκαλή διώκτη της, όταν ένας Τουρκοαιγύπτιος την παρετήρησε, ενώ είχε βγει για να μαζέψει λάχανα και προσπάθησε να την αιχμαλωτίσει, αυτή όμως τράπηκε σε φυγή, την ακολούθησε και ο Τούρκος και με την φόρα πούχαν και οι δύο στον φοβερό αυτό κατήφορο, γκρεμίστηκαν και έπεσαν στο κενό που υπήρχε μπροστά τους».

(Λεωνίδα Σπηλιώτη - Η Νυμφασία της Αρκαδίας. Το χωριό των Νυμφών)

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ Δ Τ Τ Π Π Σ Κ
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

